

Sesja zimowa seminarium teatralnego „W stronę tradycji żywej” w Węgajtach

Kluczowym punktem programu seminarium było spotkanie (2 II) z kapelą Metów.

Kapela Metów, to muzycy i śpiewacy skupieni wokół rodziny Metów z Gliny k. Rawy Mazowieckiej. Zespół odkryty został przez prof. Andrzeja Bieńkowskiego, który demonstrował dwa lata temu w Węgajtach fragmenty swojego archiwum „Ostatni wiejscy muzykanci”. Jest to twórczość autentyczna i żywiołowa.

Spotkanie seminaryjne w dniach 2—4 II otworzyło nowy rozdział poszukiwań teatru „Węgajty”. Jest pierwszą realizacją w cyklu nazwanym „projekt edukacyjny”, którego autorem jest Wacław Sobaszek. W projekcie tym będziemy pośrednikami, będziemy pomagać młodym odkrywać wartość zagubionych i niezwykle dziś rzadkich już wątków kultury. Trzeba umieć słuchać dziadków. I trzeba przede wszystkim uczyć się słuchać. Jedną z głównych osi projektu będzie seria warsztatów prowadzonych przez wybitnych pedagogów, praktyków teatru poszukującego. Niezwykle ważnym elementem projektu będą wyprawy terenowe. Pierwsza — do Macedonii (10—14 I) ujawniła, że nasza część Europy, zwana środkowo-wschodnią, ma ciągle bardzo wiele do zaproponowania: bogactwo duchowe, tkwiące w lokalnych, tradycyjnych obyczajach. Obyczaje te są nadal żywe, ulegają ewolucji i śmiało stawiają czoło współczesności. Bałkany nie powinny kojarzyć się z najgorszym. Musimy umieć uwolnić nasze spojrzenia od polityczności. Istnieje twórczość oparta na źródłach kultury mniej zracjonalizowanej, przemawiającej językiem bardziej uczuciowym. Może być on skuteczniejszym remedium na problemy naszego życia.

Innym punktem programu „sesji zimowej” była prezentacja materiałów dokumentalnych (film video) z wyprawy zespołu Teatru do Macedonii (We-wczani, 11—12 I 1996 r.), zatytułowana „Dionizos, patron teatru...”. Ponad-

to zaprezentowano znakomity film Janusza Kidawy pt. „Opowieść najprawdziwsza o królach, diablach i dziadach, żyjących jeszcze na świecie” — o przeglądach zespołów kolędniczych, które organizował w latach 60. i 70. Jan Dorman, założyciel Teatru Dzieci Zagłębia w Będzinie. Komentarz do filmu wygłosił prof. Zbigniew Osipiński z Uniwersytetu Warszawskiego, dyrektor Ośrodka Badań nad Twórczością Jerzego Grotowskiego we Wrocławiu.

W 1997 roku zamierzamy zorganizować sympozjum o Dormanie i szerzej: o związkach teatru z obyczajami kolędniczymi. Dorman był tu prekursorem. W sympozjum wezmą udział specjaliści z Polski i z Europy.

Uczestnicy sesji zimowej obejrzą też pokaz „Opowieści Kanterberyjskich” — nowego spektaklu Teatru „Węgajty”.

Wacław Sobaszek